Komunikacja alternatywna i wspomagająca - opis przedmiotu

Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu	Komunikacja alternatywna i wspomagająca
Kod przedmiotu	05.6-WP-LOG-KAW
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Logopedia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie

Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr Katarzyna Kochan • dr Małgorzata Kozłowska

Formy zajęć

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	5 (w tym jako e-learning)	0,33 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	-	-	5 (w tym jako e-learning)	0,33 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie słuchaczy z rodzajami komunikacji alternatywnej i wspomagającej, kształcenie umiejętności odpowiedniego do potrzeb zastosowania pozawerbalnych metod komunikacyjnych.

Wymagania wstępne

Pedagogika specjalna. Zaburzenia komunikacji językowej.

Zakres tematyczny

Wykład

Wyjaśnienie pojęć: komunikacja wspomagająca, komunikacja alternatywna. Dobór metody dla użytkownika. Przykładowe systemy – systemy znaków manualnych, systemy znaków graficznych, systemy znaków przestrzenno-dotykowych. Komunikacja wspomagana i niewspomagana. Komunikacja zależna i niezależna.

Ćwiczenia

Blissymbolics – system alternatywnej komunikacji Blissa. System Piktogram. Rebusy piktograficzne. System rysunkowy – Pictogram Communication Symbols (PCS) Mayer Johnson. System obrazkowy ALADIN (komputerowy słownik komunikacyjny). Mima i Pantomima. System symboli jednoznacznych (użycie przedmiotów). PIC – Symbole (Pictogram Ideogram Communication). SIG – Symbole (zdjęcia i rysunki). Język migowy (dla osób z uszkodzeniami narządu słuchu). Alfabet palcowy – daktylografia (jw.). Gestykulacyjny alfabet Morse'a. System gestów MAKATON. System gestów COGHAMO. Alfabet punktowy do dłoni (dla osób głuchoniewidomych). Skrócony alfabet manualny (gesty lewej ręki połączone z alfabetem palcowym prawej ręki). System fonogestów (Cued Speech – język uzupełniony Cornetta). Karta mowy ręki Goldsteina i Camerona. System kalendarzowy (pudełkowy, przegródkowy). Metoda SPEEC (tablica komunikacyjna do kodowania wiadomości poprzez wskazywanie uporządkowanych fonemów). Alfabet literowy, sylabowy, literowo-sylabowy (tablica komunikacyjna). System ruchomych symboli (Manipulable Symbols). Metoda rysunkowa (przekazywanie informacji za pomocą własnych rysunków). System Braille'a (dla osób niewidomych). Metody kombinowane – połączenie wybranych metod w jeden spójny system porozumiewania się.

Metody kształcenia

Wykład – opis wyjaśniający, opis klasyfikujący, opis uzasadniający, prezentacja.

Ćwiczenia – opis wyjaśniający, opis klasyfikujący, opis uzasadniający, dyskusja, dyskusja punktowa, klasyczna metoda problemowa, prezentacja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz ma wiedzę dotyczącą metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej	• K_W04	• kolokwium	• Wykład • Ćwiczenia
Słuchacz potrafi stosować różne metody komu-nikacji wspomagającej i alternatywnej adekwatnie do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia/pacjenta	• K_U03	• praca pisemna	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz jest przygotowany do nawiązania kontaktu z osobami posługującymi się metodami alternatywnymi i wspomagającymi	• K_K05	• kolokwium • praca pisemna	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektów (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykład – na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

Literatura podstawowa

1. Błeszyński J.J. (red.), Alternatywne i wspomagające metody komunikacji, Kraków 2006.
2. Von Tetzchner S., Martinsen H., Wprowadzenie do wspomagających i alternatywnych sposobów porozumiewania się: nauka znaków oraz używania pomocy komunikacyjnych przez dzieci, młodzie i dorosłych z zaburzeniami rozwojowymi, Warszawa 2002.

Literatura uzupełniająca

1. Grycman M., Smyczek A., Wiem czego chcę! Doświadczenia polskich terapeutów i użytkowników wspomagających sposobów porozumiewania się (AAC), Kraków 2004.
2. Warrick A., Porozumiewanie się bez słów, Warszawa 1999.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 01-01-2017 19:57)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ